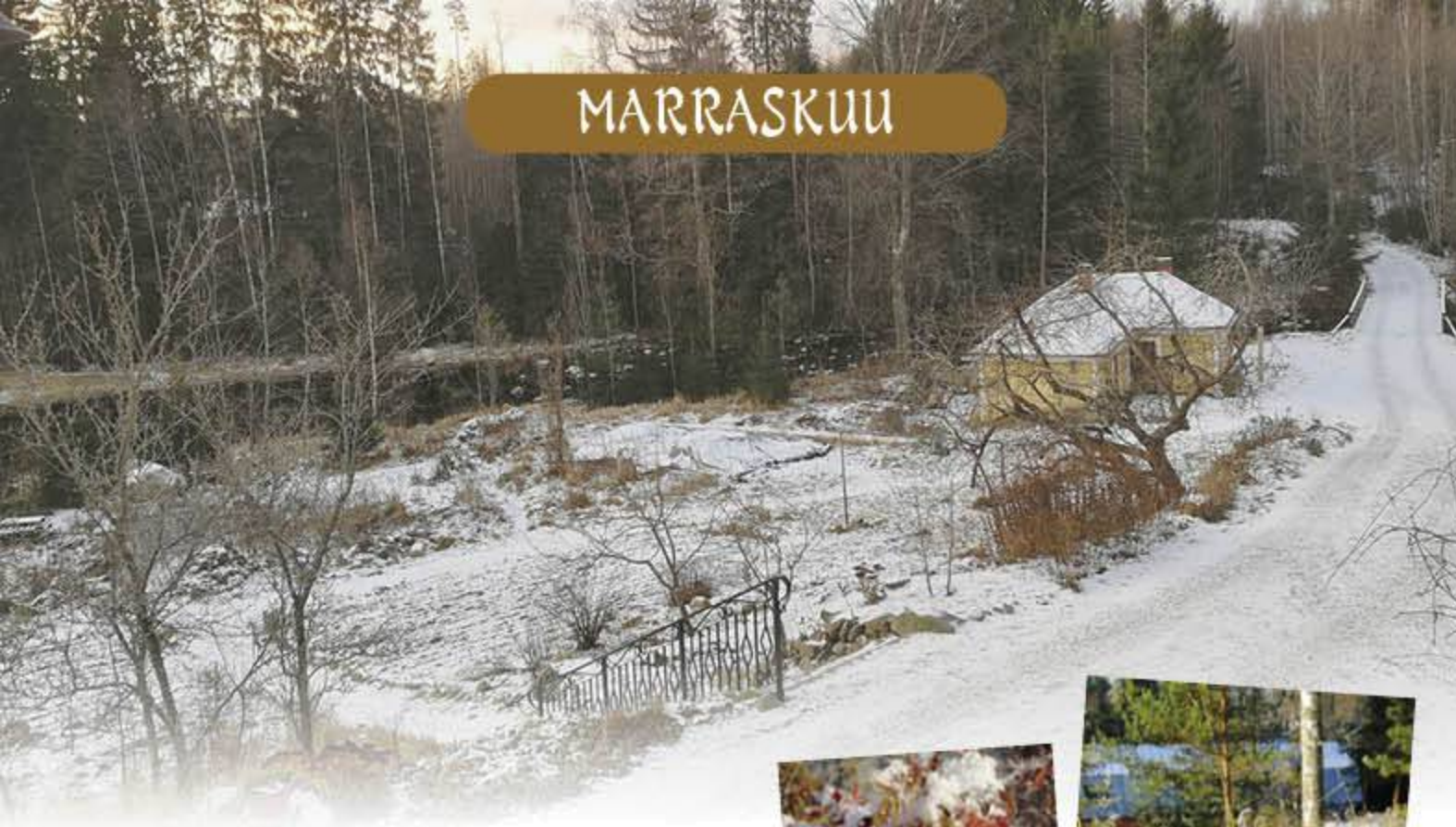

Marraskuussa luonto rauhoittuu

Marraskuussa sateet tulevat vielä useimmiten vetenä tai räntänä. Ensilumi sataa usein kuun alussa, mutta sulaa vielä moneen kertaan ennen pysyvän lumen tuloa. Aurinko paistaa harvoin, marraskuu on vuoden pimeintä aikaa. Lähes kaikki muuttolinnut ovat jo muuttaneet etelään. Paikkalintujen talviruokintaa kannattaa jo harkita.

Pyhäinpäivä sijoittuu loka- ja marraskuun vaihteen lauantaihin. Vanhaan aikaan tuolloin vietettiin vuoden suurinta juhlaa, kekriä. Kekristä alkoi pii-kojen ja renkien vuosiloma, osa vaihtoi silloin myös palveluspaikkaa. Vanhasuomalaisen kekrin vietto juhlineen ja kekripukkeineen on alkanut monia uudelleen kiinnostaa.

Syksyn pimeys on etuoikeus

Maalla asuvilla on joitain ylellisyyksiä, joita kaupunkilaisilla ei ole. Yksi niistä on pimeys.

Pimeys on olennainen osa vuorokauden- ja vuodenkiertoa, mutta keinovalot ovat lähestulkoon onnistuneet hävittämään tai ainakin pitkälti pilaamaan sen. Moni kaupunkilainen kadehtii niitä, jotka voivat iloita tähtien katselusta tai ylipäätään kokea luonnon aidossa hämärässä ja pimeydessä.

Monelle nykypäivän kaupunkilaiselle kuutamo tarkoittaa vain sitä, että taivaalla näkyy keltainen kuu. Se, että se todella valaisee jopa metsän niin, että kulkeminen onnistuu keneltä tahansa vaivatta, on ilmiö

Lumi lisää lintujen nälkää

Suomen luonto kaipaa talvella lunta. Pikkulinnuille se kuitenkin tietää vaikeuksia ravinnonsaantiin. Sulan maan aikaan löytyy aina jotain suuhunpantavaa, lumisäällä huonommin.

Leuto talven saattaa vaikuttaa lintujen muuttoon niin, että moni normaalisti etelään matkannut lintu jääkin Suomeen. Monen linnun henkiinjääminen voi silloin olla talviruokinnan varassa. Kerran aloitettua talviruokintaa ei myöskään saa lopettaa, sen useimmat jo hyvin tietävätkin.

Mitä ankarammaksi sääolot käyvät, sitä enemmän linnut tarvitsevat ruokaa. Ruokintapaikkoja on hyvä perustaa useampia, jotta kaikki linnut saavat syödäkseen eikä turhia nahisteluita synny. Ruokaa ei tietenkään pidä tarjota niin paljon, että se pääsee pilaantumaan.

Ruokintapaikkojen sijainti kannattaa harkita tarkkaan. Sen ympärillä pitäisi olla suojapaikkoja linnuille. Myös hienoa hiekkaa olisi hyvä olla tarjolla ruokintapaikan lähistöllä, sillä osa linnuista tarvitsee sitä ruuansulatukseensa.

Ruokintapaikan siistinä pitämisessä auttavat hyvät ruokinta-automaatit ja maahan sen alle asetetut kuusenhavut. Havut estävät lintuja syömästä likaantunutta ruokaa maasta ja toisaalta niiden avulla on helpompi pitää alusta myös siistinä.

Ympäristöystävällisintä on suosia kotimaisia ja luonnonmukaisia tuotteita talviruokinnassakin. Itse tehdyt tali-siemeneseokset saattavat tulla edullisemmaksikin kuin valmiit, ulkomaiset ostotuotteet. Joistain ulkomaisista siemenistä on joskus jopa löytynyt salmonellaa, raskasmetalleja ja DDT-jäämiä.

jota keinovalojen keskellä elävä ei ehkä ole koskaan kokenut. Niinpä onkin sääli, että jopa mökeillä nykyisin on niin runsaita keinovaloja, ettei kuutamo edes huomaa. Pimeyskin on silloin vain mustaa, joka alkaa tontin rajojen ulkopuolelta.

Tontut kuvataan korteissa ja piirroksissa usein kulkemassa kynttilälyhtyjä kantaen. Toki eläinsuojissa ja muissa sisätiloissa keinovalo onkin tarpeen. Sen sijaan ulkona pimeys on harvoin niin mustaa, ettei kulkeminen onnistuisi ihmiseltäkin, saati sitten tontulta... Ihmisen silmä – ja oletettavasti myös tontun! – sopeutuu eli sopeutuu hämääseen ja pimeään pian.

Sopeutumista pimeys kuitenkin vaatii. Siksi keinovaloihin tottuneet saattavat haluta vapaa-ajanajansuunnitelmaansa valaistuksen, joka on päällä yöstä päivää, oltiipa paikalla tai ei. Valojen saatetaan olettaa pitävän varkaat loitolla. Mutta varkaat havaitsevat pian, ettei mökillä tosiasiaa oleillakaan. Jatkuvasti valaistuun taloon on helppo iskeä herättämättä huomiota lähitienon asukkaissa tai ohikulkijoissa.